

РЕШЕНИЕ

№ 4421

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3688** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Е., чрез адв. Д., срещу решение № 991/22.03.2022 г., постановено по НАХД № 20211110212896/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление, алтернативно – да се приложи чл. 28 ЗАНН.

Ответникът – заместник – председателят на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно по съображения, изложени в о.с.з. и в депозираните писмени бележки. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-646/03.08.2021 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на В. С. Е. в качеството му на член на Съвета на директорите (СД) на [фирма] е наложена глоба в размер на 7 000 (седем хиляди) лева на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за нарушение на чл. 116б, ал. 3, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2 ЗППЦК.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена документна проверка е установено, че на 11.01.2021 г. е проведено заседание на СД/на [фирма], на което е взето решение да се сключи договор за СМР с [фирма]. Отбелязано е, че В. С. Е. не е участвал в гласуването. Изпълнителният директор на [фирма] В. С. Е. е и член на СД на [фирма], поради което същият е заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал. 7 ЗППЦК. Договорът между [фирма] и [фирма] е сключен на 20.01.2021 г. На същата дата [фирма] е представило в КФН уведомление по чл. 114а, ал. 9 ЗППЦК като е оповестено, че сделката е с участието на заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал. 7 ЗППЦК – В. С. Е..

Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК, а нарушението е извършено на 16.01.2021 г., поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-148/04.03.2021 г. срещу В. С. Е., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е формулирал изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е приложен материалният закон и няма основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали и е обсъдил всички възражения на санкционираното лице. Правилна е преценката на СРС за спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. В тази връзка не се споделят доводите в касационната жалба за нарушение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Административнонаказващият орган е получил информация за сключена от акционерното дружество сделка, одобрена по реда на чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, на 20.01.2021 г., когато е постъпило уведомление по чл. 114а, ал. 9 ЗППЦК. Поради това е започнала проверката по случая и на 03.02.2021 г. комисията е изисквала документи. В същия ден тези документи, сред които и процесният протокол от заседанието на СД, са получени в КФН. От тази дата нарушителят се счита за открит и започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН. Поради това съставянето на АУАН на 04.03.2021 г. е в

съответствие с чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Настоящата инстанция счита, че не е налице и релевираното касационно основание за нарушение на материалния закон.

Според чл. 114, ал. 2 ЗППЦК сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал. 1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество. Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК, членовете на управителния орган на публичното дружество са длъжни да представят в комисията протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, обективиращ властителните решения по чл. 114, ал. 2 и 3, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието.

По делото няма спор между страните, че [фирма] притежава статут на публично дружество, негов управителен орган е СД, член на който е и В. С. Е.. Не се спори, че е сключена сделка с участието на заинтересовано лице и информация за същата следвало да бъде предоставена на КФН. Касаторът не е оспорва и че не е изпратил протокола от заседанието на СД от 11.01.2021 г., но счита, че субект на задължението по чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК е директорът за връзки с инвеститорите /ДВИ/ предвид разпоредбата на чл. 116г, ал. 3, т. 5 ЗППЦК. Касационната инстанция намира това твърдение за неоснователно.

Според чл. 116г, ал. 3, т. 5 ЗППЦК ДВИ отговаря за навременното изпращане на всички необходими отчети и уведомления на дружеството до комисията, регулирания пазар, на който са допуснати до търговия ценните книжа на дружеството, и централния депозитар на ценни книжа, при който са регистрирани ценните книжа. От съдържанието на разпоредбите на чл. 116б, ал. 3, т. 2 и чл. 116г, ал. 3, т. 5 ЗППЦК, е видно, че всяка от тях установява различни задължения спрямо различни субекти. В закона не е предвидена хипотеза, която изрично да освобождава членовете на СД от изпълнението на задължението им по чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК. Тази норма е императивна и не се споделя довода на касатора за корективното ѝ тълкуване - арг. чл. 46, ал. 2 и ал. 3 от Закона за нормативните актове.

Неоснователни са и твърденията за незаконосъобразност на НП поради неустановяване по несъмнен начин на формата на вина. Районният съд правилно е приел, че нарушението е извършено при форма на вина непредпазливост. Този извод не е в колизия с извода на административнонаказващия орган, че нарушението е извършено при форма на вина небрежност, доколкото небрежността е форма на непредпазливостта.

Доводите за ниска степен на обществена опасност на нарушението са обсъдени от районния съд и в решението са изложени подробни и убедителни мотиви за липсата на предпоставки за приложението на чл. 28 ЗАНН, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да преповтаря. Обстоятелството, че нарушението е първо за жалбоподателя, както и че не е гласувал на заседанието на СД, е ирелевантно при преценката дали конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други идентични нарушения. Задължението за спазване на разпоредбата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК се отнася до всички членове на управителния орган на дружеството, независимо дали са гласували на заседанието. В конкретния случай неизпълнението на задължението по чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК е застрашило обществените отношения, свързани с възможността за осъществяване на ефективен контрол върху дейността на поднадзорен субект – публично дружество. Не

се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Нарушението е накърнило обществените отношения с достатъчен интензитет, за да се ангажира административнонаказателната отговорност на жалбоподателя В. Е..

Настоящата инстанция счита, че не е налице и третото релевирано касационно основание- явна несправедливост на наложеното наказание. За нарушение на чл. 116б, ал. 3, т. 2 ЗППЦК санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 ЗППЦК предвижда налагане на административно наказание глоба в размер от 7 000 до 10 000 лв. Очевидна е законодателната воля за засилена закрила на регулираните обществени отношения чрез налагане на наказания, чиито минимален размер е значително завишен. Именно като се е съобразил с условията на чл. 221, ал. 1, т. 4 ЗППЦК, административнонаказващият орган е индивидуализирал наложеното наказание в минималния установен в закона размер от 7 000 лева, което дефинитивно изключва наличието на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3, вр. ал. 5, т. 1 НПК.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА № 991/22.03.2022 г., постановено по НАХД № 20211110212896/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав.

ОСЪЖДА В. С. Е. да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.